

**50 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej
Rewolucji Październikowej**
załoga Huty im. Lenina
czci
czynem produkcyjnym
i wyrazami gorącej sympatii
dla radzieckich
braci i towarzyszy!



Pomnik W. I. Lenina stanie w Nowej Hucie

Decyzja o budowie pomnika W. I. Lenina zapadła na wspólnym zebraniu Wojewódzkiego i Krakowskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu, w którym uczestniczyli I sekretarz KW PZPR w Krakowie tow. Cz. Domagała, z-ca przewodniczącego Rady Państwa prof. dr M. Klimaszewski, przewodniczący WRN tow. J. Nagórzański, sekretarz KW PZPR tow. A. Kozanecki, przewodniczący Prez. Rady m. Krakowa tow. Z. Skolicki, prez. WK ZSL S. Kozioł, przew. WK SD J. Garlicki, aktyw FJN z terenu województwa krakowskiego.

Na wspólnym zebraniu Komitetów FJN powołano Honorowy Komitet Budowy Pomnika W. I. Lenina, w skład którego weszli: premier J. Cyrankiewicz, członek Biura Politycznego KC PZPR, przewodniczący CRZZ tow. I. Loga-Sowiński, sekretarz KC PZPR tow. W. Jarosiński, z-ca przewodniczącego Rady Państwa prof. M. Klimaszewski, oraz przedstawiciele organizacji politycznych i społecznych reprezentujących całe społeczeństwo województwa krakowskiego, z I sekretarzem KW PZPR tow. Cz. Domagałą na czele. Hutnictwo polskie w Komitecie Honorowym reprezentują minister przemysłu ciężkiego J. Hryniewicz, rektor AGH K. Żemaitis oraz Bernard Kowalik, stalownik z Huty im. Lenina.



Moskwa. Pomnik Zdobyców Kosmosu



Uroczysta akademія

Huta im. Lenina symbolem współpracy z Krajem Rad

Szczytowym momentem obchodów 50-lecia Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej w Hucie im. Lenina i Nowej Hucie była akademія dzielnicowa w Hali Sportowo-Widowiskowej HiL w dniu 3 listopada. Przybyli na nią tysiące hutników oraz pracowników innych zakładów z terenu nowohuckiej dzielnicy, a także eksperci radzieccy współpracujący z załogą budowlaną przy rozbudowie naszej huty.

Uroczystą akademię otworzył I sekretarz KF PZPR w hucie tow. T. Wachowski, witając uczestników akademii oraz gości: członków egzekutywy KW PZPR z I sekretarzem tow. Cz. Domagałą na czele, konsula ZSRR w Krakowie W. S. Miedowa, delegację Komitetu Obwodowego KPU z zaprzyjaźnionego Kijowa, bawiącą cały dzień w Hucie im. Lenina, z jej przewodniczącym tow. A. M. Szkuro na czele, sekretarzy KW PZPR tow. J. Pekałę i A. Kozaneckiego, przew. Prez. WRN tow. J. Nagórzańskiego, przew. Rady m. Krakowa tow. Z. Skolickiego, przedstawicieli krakowskich i nowohuckich władz oraz organizacji społecznych. Gorące oklaski, a młodzież wręcza kwiaty gospodarzowi województwa tow. Cz. Domagałę.

Z kolei zabrał głos I sekretarz KD PZPR w Nowej Hucie tow. T. Nowicki. Mówca przedstawił historię i znaczenie wielkiego wydarzenia, jakim dla ludzkości stała się Rewolucja Październikowa oraz jej nierozzerwalny związek z obecnym rozwojem socjalizmu, potęgą państw budujących go u siebie, zwłaszcza naszego sąsiada i przyjaciela Związku Radzieckiego, z rozwojem naszego kraju. Gdzie lepiej można rozumieć rolę Wielkiej Rewolucji w dziejach narodów, jak nie właśnie tutaj, w Nowej Hucie, w kombinacie

PISMO ODZNACZONE ZŁOTĄ ODZNAKĄ M. KRAKOWA



Nr 44 (569)

Kraków, 4 XI. — 10 XI. 1967 r.

Cena 50 gr

metalurgicznym, powstałym na gruncie idei Wielkiego Października i sojuszu z ZSRR, ojczyzną Rewolucji Październikowej? Wdzięczność swoją społeczeństwo nowohuckie wyraziło podjęciem ku czci 50-tej rocznicy Rewolucji Październikowej zobowiązań wartości ćwierć miliarda złotych. Hutnicy, pracownicy Nowej Huty dalej wnoszą swój wkład w pomnożenie sił obozu pokoju, dając w ten sposób odpowiedź na próby imperialistów pogwałcenia prawideł współżycia narodów w Wietnamie, w konflikcie bliskowschodnim, czy w odwetowych żądaniach bońskich rewizjonistów.

O związkach łączących nasz kraj z narodami radzieckimi, o ich wspólnej walce o wyzwolenie społeczne i narodowe mówił następnie konsul ZSRR w Krakowie W. S. Miedow. Przekazane przez niego pozdrowienia od ludzi pracy w ZSRR mieszkańcom Nowej Huty zostały przyjęte gromkimi oklaskami. Na zakończenie oficjalnej części akademii I sekretarz KF w hucie tow. T. Wachowski złożył w imieniu załogi meldunek, iż w tych dniach huta spłaca całkowicie dług zaciągnięty na budowę wydziałów kombinatu.

W części artystycznej akademii wystąpił znany Zespół Pieśni i Tańca „Charkowianka” z Charkowa.



Otwarcia akademii dokonał I sekretarz KF tow. T. Wachowski. Obok — I sekretarz KW tow. Cz. Domagała.



Prezydium uroczystej akademii.

Fot. J. Rośkiewicz

W 50 rocznicę Rewolucji Październikowej



Wiec budowniczych HiL z udziałem tow. Cz. Domagały

30 PAŹDZIERNIKA odbył się w hali Walcowni Slabing uroczysty wiec budowniczych Huty im. Lenina dla uczczenia 50 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Udział w wiecu, na który przybyło ok. 6 tys. budowniczych, wzięli m. in. I sekretarz KW PZPR tow. **Czesław Domagała**, sekretarz KW tow. **Jerzy Pękała**, przew. Prezydium Rady Narodowej m. Krakowa tow. **Zbigniew Skolicki**, przew. Zarządu Wojewódzkiego TPPR tow. **Maksymilian Budziwojski**, członkowie kierownictwa PPB HiL oraz przedsiębiorstw specjalizowanych, Huty im. Lenina, przedstawiciele władz naszej dzielnicy. Obecny też był konsul ZSRR w Krakowie tow. **W. S. Miedow** oraz grupa ekspertów radzieckich nadzorujących montaż urządzeń w hucie.

Po zagajeniu wiecu przez przew. Zarządu Zakładowego TPPR w PPB HiL tow. dyr. **Ryszarda Geyera** głos zabrał I sekretarz KW PZPR tow. **Czesław Domagała**. W swym przemówieniu dokonał on podsumowania osiągnięć Kraju Rad w okresie pięćdziesięciolecia, uzyskanych we wszystkich dziedzinach życia politycznego, społecznego, gospodarczego; w nauce, kulturze i sztuce. Mówca wskazał na ogromny wpływ Rewolucji Październikowej na losy całej ludzkości, na znaczenie Rewolucji dla Polski.

„Huta im. Lenina, która stała się wspaniałym, historycznym symbolem i trwałym pom-

nikiem przyjaźni narodów Związku Radzieckiego z narodem polskim, daje wraz z zakładami przedsiębiorstw budowlanych i remontowych, zatrudnienie ponad 40 tys. ludzi pochodzących w większości z naszego tak bardzo zacofanego regionu. Na 297 tys. ton urządzeń zamontowanych w czynnych już wydziałach huty, 145 tys. ton pochodzi ze Związku Radzieckiego. Nawet i teraz, kiedy główny ciężar realizacji zamówień przesunął się na przemysł krajowy, wiele najbardziej precyzyjnych urządzeń dostarcza Kraj Rad. Tak np. całość wyposażenia Walcowni Slabing, w której dziś odbywa się nasz wiec, dostarcza Związek Radziecki”.

Przemówienie wygłoszone do budowniczych zakończył tow. **Czesław Domagała** przekazaniem im gratulacji, podziękowań i życzeń. Na ręce zaś konsula radzieckiego tow. **W. S. Miedowa** przekazał mowa od mieszkańców ziemi krakowskiej dla wszystkich ludzi radzieckich, serdeczne gratulacje i braterskie pozdrowienia.

Głos zabrał następnie konsul ZSRR w Krakowie dziękując za słowa pełne serdeczności i przyjaźni kierowane pod adresem narodu radzieckiego w przededniu jego wielkiego jubileuszu.

A oto tekst listu do I sekretarza KC towarzysza **Władysława Gomułki**, przedstawiony uczestnikom wiecu przez jednego z budowniczych Slabingu **Feliksa Gronowskiego**.

W kronice hutniczej organizacji partyjnej dzień 2 listopada stanowić będzie pamiętną datę. Tego dnia bowiem rozpoczęły się uroczyste zebrania oddziałowych i podstawowych organizacji partyjnych, podczas których — w wyniku kilkumiesięcznych przygotowań — wręczono zostały członkom partii nowe legitymacje partyjne.

O godz. 6 rano odbyło się pierwsze w kombinacie zebranie. Wzięli w nim udział członkowie OOP zmiany A w P-31, którzy stawili się w komplecie, by odebrać małe, czerwone książeczki — dowód przynależności do PZPR. Także w czwartek uroczyste zebrania odbyły się w P-32 — zmiany B, POP TA, OOP P-55 — brygady II oraz w Walcowni Zimnej. Dziś odbywają się dalsze zebrania: w POP EL, OOP W-73, OOP TH i OOP TB. Ogółem hutnicy — członkowie partii otrzymają nowe legitymacje podczas 142 zebrań OOP i POP, których nasilenie przypada właśnie na listopad. A oto krótka relacja z zebrania OOP zmiany D w P-62.

„Wierni idei partii wysoko

Na uroczystych zebraniach partyjnych

Wręczanie nowych legitymacji

ce z tej kampanii ożywienie pracy partyjnej. Na podniesienie temperatury ideowej w szeregach partii wpłynęło VIII Plenum, studiowanie jego materiałów, co połączyło w jeden nurt działalność partyjnych organizacji. Wiele ciekawego materiału dostarczyły rozmowy przeprowadzane w hutniczej organizacji z 3208 członków. Bowiem kampania wymiany legitymacji była okazją do rozmowy nie tylko z członkami partii, nie przejawiającymi większej działalności, czy naruszającymi normy życia partyjnego, ale w wielu organizacjach — ze wszystkimi towarzyszami.

Od tego bowiem jacy ludzie są członkami partii zależy skuteczność działania organizacji. Słowa — członek partii

muszą być jednoznaczne z określeniem — aktywista.

Po odczytaniu listu KF rozpoczął się kulminacyjny punkt zebrania — wręczanie nowych legitymacji. Pierwszą legitymację otrzymał z rąk I sekretarza Komitetu Zakładowego tow. **Władysława Zabijaka** — członek tamtejszej OOP — tow. **Tadeusz Wachowski**, który następnie wręczył legitymacje pozostałym członkom OOP zmiany D.

Podczas uroczystego zebrania przyjęto również w poczet kandydatów partii **Feliksa Ochłusta** — ślusarza maszynowego z utrzymania ruchu P-62.

Zebranie zakończyło się wystąpieniem tow. **Zabijaka** i odpiewaniem Międzynarodówki.



Nowe legitymacje partyjne wręcza I sekretarz KF PZPR tow. T. Wachowski. Fot. J. ROŚKIEWICZ

Dobre wyniki huty w październiku

Ostatnie dni ub. miesiąca charakteryzowały się bardzo dobrym tempem pracy. Wydziały huty, wykorzystując w pełni każdą minutę, dążyły do odrobienia zadłości produkcyjnych i do zgromadzenia jak największych nadwyżek. Trzeba przyznać, że ta dobra „końcówka” zdecydowała o sukcesie. I chociaż trudno mówić, przy takim stylu pracy, o rytmiczności i o równym rozłożeniu sił w okresie całego miesiąca, plany huty zostały jednak wykonane z nadwyżką.

Jak wynika z niepełnych jeszcze danych plan produkcji towarowej wykonany został w październiku w 102,7 proc. Dodatkowo wygospodarowana wartość tej produkcji wynosi ok. 38 mln złotych. Z wynikiem tym nie poszło jednak w parze wykonanie planu produkcji globalnej. Nastąpił znaczny spadek zapasów, dysponujemy w rezultacie tego mniejszą ilością tzw. produkcji w toku co utrudnia „swobodę manewrowania” przy wykonywaniu zadań. W produkcji globalnej uzyskała huta 98,8 proc. wykonania zadań miesięcznych.

A oto wyniki za 10 miesięcy br. Plan produkcji towarowej wykonany został w 103,1 proc. Dodatkowa wartość sprzedanych przez hutę wyrobów wynosi ok. 427 mln złotych. Plan produkcji globalnej od początku roku wykonany został w 101,4 proc. Rezultaty te należy uznać za bardzo dobre. Plany były bowiem trudne i napięte, praca — zwłaszcza w ostatnim okresie — przebiegała w warunkach wsadowych dalekich od ideału. Wysiłek załogi huty, ofiarna realizacja zobowiązań na cześć 50 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, pomogły przełamać trudności i wykonać zadania.

Które wydziały huty pracowały najlepiej uzyskując największe nadwyżki? Doskonale pracowały załogi obu Aglomerowni HiL. Zachowały one nadzwyczajną rytmiczność pracy i w rezultacie dostar-

(Dokończenie na str. 1)

List do I sekretarza KC tow. Wł. Gomułki

Budownicowie Huty im. Lenina, którzy pomyślnie wykonali wyznaczone przez partię i rząd zadania I i II etapu tej największej socjalistycznej inwestycji naszego kraju, a obecnie realizują jej III etap, zebrani na uroczystym wiecu zorganizowanym dla uczczenia 50 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, po szczegółowym przeanalizowaniu stanu zaawansowania robót, dostaw maszyn i urządzeń, zapewniają Was Towarzyszu Wiesławie, że skrócony Uchwałą KERM o 3 miesiące termin oddania do eksploatacji Walcowni Slabing zostanie dotrzymany.

Podjmując to przedsięwzięcie gwarantujemy równocześnie wysoką jakość wykonywanych robót budowlanych, montażowych i prac rozruchowych.

Niezależnie od tego, rozumiejąc rosnące potrzeby naszej rozwijającej się gospodarki będziemy poprzez jeszcze lepszą organizację pracy i zwiększoną wydajność dążyć — drogą dodatkowych zobowiązań — do dalszego skrócenia terminu przekazania Walcowni do eksploatacji wstępnej, tym bardziej, że przyspieszone dostawy z bratniego Kraju Rad stwarzają takie możliwości.

Pragniemy w ten sposób Towarzyszu Wiesławie, uciec 50 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, podkreślić nasze przywiązanie do idei tej rewolucji oraz zadokumentować naszą przyjaźń do Związku Radzieckiego, której symbolem jest budowana przez nas od 18 lat Huta im. Lenina.

(jd)



Na cześć Wielkiego Października

- Załoga Stalowni Konwertorowej wykonała zobowiązania
- Dodatkowa produkcja: 50 tys. ton stali

Duże brawa należą się załozce Stalowni Konwertorowo-Tlenowej HiL. Pracuje ona bardzo dobrze i rytmicznie, ambitnie wykonuje wszystkie swe zobowiązania podjęte dla uczczenia 50 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Ostatnio odniosła znowu piękny sukces. Jako jedna z pierwszych załóg huty zameldowała o całkowitej realizacji zobowiązań o charakterze produkcyjnym, obejmującego dodatkowo 50 tys. ton stali. Brzmi to bardzo dumnie i wymownie: 50 tys. ton dodatkowej stali na 50-lecie Wielkiego Października!

Zobowiązanie wykonane zostało na zmianie nocnej z 30 na 31 października. Brygadą I, która wytopiła „jubileuszową”

50-tysięczną tonę stali ponad plan kierował inż. **Stanisław Maciukiewicz**. Nie było jednak czasu ani sposobności, żeby choć jak najskromniej fetować to osiągnięcie. Konwertor wymaga bez przerwy troskliwej opieki, nie można spuścić z niego oka. Tak więc obsada lokonująca jubileuszowego spustu stali uściśniła sobie tylko mocno ręce, złożyła sobie gratulacje i życzenia. Bezpośrednio po tym znowu zawrzała robota. Czeką bowiem załozę realizacja nowego ambitnego zobowiązania produkcyjnego, podjętego niedawno na zebraniu tzw. małej KSR. Załoga Stalowni Konwertorowej postanowiła do 50 tys. ton stali dodać jeszcze 5 tys. ton. Pragnie w ten sposób wyrazić swe przywiązanie do idei

Wielkiego Października i do Kraju Rad, skąd otrzymała wyposażenie swego super nowoczesnego, pięknego wydziału.

Wśród załogi Stalowni Konwertorowo-Tlenowej, która wspólnym, harmonijnym wysiłkiem dopięła przed terminem celu, wyróżnili się szczególnie w realizacji zobowiązania: **Eugeniusz Jeziorek** — mistrz konwertorów, **Jan Brownik** — I konwertorowy, **Marian Buras** — brygadziśta hali lejniczej, inż. **Zygmunt Smender** — mistrz przygotowania zestawów, **Władysław Wajda** — brygadziśta urządzeń energetycznych, **Tadeusz Gomuła** — mistrz wentylacji i klimatyzacji, **Tadeusz Murzyn** — brygadziśta suwnic ciężkich, **Bolesław Janowski**



— suwnicowy, przewodniczący Rady Oddziałowej.

Na naszych zdjęciach kilku przodujących pracowników Stalowni Konwertorowo-Tlenowej, którzy wnieśli duży wkład w wykonanie zobowiązania: inż. **Edward Dziurdzia** — kierownik zmiany, inż. **January Walczyk** — mistrz hali lejniczej, **Kazimierz Wiśniewski** — mistrz elektryk, **Józef Kokoszkiwicz** — I energetyk zmianowy, **Jan Wilkołek** — starszy konwertorowy, **Piotr Wasilewski** — brygadziśta elektryków, **Edward Kwiecień** — mistrz remontów ceramicznych, **Feliks Ramus** — brygadziśta przygotowania zestawów, **Jan Kaczmarek** — kierownik warsztatu mechanicznego, **Franciszek Modrowski** — ślusarz, sekretarz OOP PZPR zmiany dziennej, **Wacław Mlotkowski** — brygadziśta obróbki wiórowej, **Stanisław Pozwa** — brygadziśta ślusarzy.

(jd)
Foto: B. LUCKOŚ

Pamięci Zmarłych



Każdego roku w dniu 1 listopada obchodzimy smutne święto — Dzień Zmarłych. W dniu tym odwieźdzamy groby nie tylko naszych najbliższych, przyjaciół i znajomych, ale również roziane po całym kraju miejsca męczennickiej śmierci wielu Polaków, którzy zginęli z rąk niemieckich faszystów, którzy polegli w walce o wolność Ojczyzny. Ta pamięć o tysiącach bohaterów i bezimiennych męczennikach jest nieodłączną częścią naszego życia, które łączy współczesność z przeszłością i które rozwija się w warunkach niepodległości i pokoju — właśnie dzięki tym, którzy oddali swe życie za wolną Polskę.

Na zdjęciu: przed Świętem Zmarłych wartę przy pomniku ofiar faszystów w Krzeszawicach pełnili ZBoWiD-owcy i harcerze.

Fot.: St. GAWLIŃSKI

NIERAZ bawia nas proroc-
twa. Imperialiści z zachodu,
a zwłaszcza z drugiej półku-
li, uczynili z nich — w
swoim czasie — niemal za-
sadę swojej polityki. Było to
w okresie po Rewolucji w Rosji po
1917 roku. Liczyli mianowicie, ile
dni, miesięcy, a później już... lat,
będzie trwał, ten — socjalistyczny
twór. A „twór” — przetrwał pół
wieku. Mało tego. Na świecie poja-
wił się łańcuch państw socjalistycz-
nych. Rewolucja w dziedzinie nauki
i techniki, posunęła się znacznie
dalej, niż to przewidywali... prorocy.
Zdobywa już Kosmos. A Kraj Rad
— ciągle alarmuje świat nowymi
sukcesami.

Dla każdego jest jasne, że takie
prorocztwa nie miały sensu. Z wy-
jątkiem jednego. Rewolucja Paź-
dziernikowa w świecie, już nie w
Związku Radzieckim, trwa. Trwa w
myślach, w ideologii i w działaniu
milionów ludzi pracy. Jej formą
istnienia — jest, walka o pokój!
Jej formą istnienia jest — poko-
jowe współzawodnictwo między
dwoma światowymi systemami. Jej
formą istnienia jest — wreszcie,
ruch narodowo-wyzwoleńczy który
biorąc natchnienie w idei Rewolucji,
niemal obalił już system kolonia-
lizmu.

Kolonializm się przeżył. Teraz o
tym mówią miliony ludzi w Afry-
ce i Azji, setki tysięcy — może — w
Ameryce Południowej. Nie mówią o
tym już s a m tylko świat socjalis-
tyczny. Nie głosi tego samotnie
przez wiele lat — kraj Wielkiego
Października. A to są istotne zmia-
ny.

PPR JESZCZE W MRO-
KACH okupacji hit-
lerowskiej, wykuła
dosłownie cudowny
program. Ten program uwzględnił
cały sekret i sens naszych dzieł
z ostatniego półwiecza, nauki pły-
nącej z wicoletniej historii narodu.
O cóż tu chodzi?

Już po I wojnie światowej, Polska
mogła uzyskać niepodległość wy-
łącznie dzięki takim faktom, jak:
rozgromienie przez siły kierujące
później Rewolucją Październikową
rządów Romanowych w Rosji, z ko-
lei Rządu Tymczasowego, a nastep-
nie poparcie dla sprawy niepodle-
głości państwowej Polski, ze strony
rewolucyjnej władzy rad. To nie
wszystko. Przykład Rewolucji Paź-
dziernikowej rewolucjonizował masy

w Niemczech i w cesarstwie Aus-
triacko-Węgierskim. Znowu ruch
rewolucyjny wyszedł naprzeciw
sprawie polskiej. Zwalone zostały
trony i rządy Hohenzollernów i
Habsburgów. Polska, po 130 latach,
mogła uzyskać niepodległość.

W okresie międzywojennym ko-
muniści polscy przestrzegali, że nie-
podległość nie może być utrzymana
bez, tak jak i poprzednio została u-
zyskana, poparcia rewolucyjnych sił
kraju Wielkiego Października.

Sugestie Komunistycznej Partii
Polski, partii nielegalnej, nie były
oczywiście brane pod uwagę przez
rządzającą Polską grupę sanacyjną.
Rezultat był jednak — nieodwracal-
ny. Krwią milionów ofiar opłaciłi-
my to, że sanacja zrobiła wszystko,
żeby nie zawierać sojuszu ze Zwią-
zkiem Radzieckim. Fakt, że na Bra-
mie Brandenburskiej obok flagi ra-
dzieckiej zawisła w 1945 roku flaga
polska, był możliwy tylko dlatego,
że PPR, komuniści polscy, przyjęli
jedyną w warunkach naszego kraju
zasadę polityczną, klucz do historii
Polski w wieku XX, wieku rewolu-
cji socjalistycznych i zwycięstw
ludzi pracy. Tą generalną zasadą,
kanonem politycznym w walce z
imperializmem niemieckim, w da-
żeniu do utrwalenia niepodległości
Polski i jej znaczenia w świecie, w
osiąganiu światowych wskaźników
techniki i rozwoju uprzemysłowie-
nia naszego kraju — był i jest:
sojusz polsko-radziecki,
braterstwo broni, współpraca gospo-
darcza!

W półwiecze Wielkiej Roczniczy
Wskazówek
zegara historii
nikt już cofnąć
nie zdoła!

Tylko komuniści wysnuli praw-
dliwe wnioski z lekcji ojczyściej his-
torii, z doświadczeń narodu polskie-
go. Nic też dziwnego, że kraj nasz,
po uzyskaniu tak krwawo opłaconej
niepodległości, w pełni korzystał z
nauk historii.

EFEKTY WSPÓLPRACY GOS-
PODARCZEJ polsko-radzieckiej
są dziś dla każdego widoczne.
Stworzyliśmy dzięki niej — no-
woczesny, potężny przemysł hutni-
czy, zbudowaliśmy ogromne elek-
trownie, wielkie fabryki maszyn
ciężkich, zakłady chemiczne, elek-
tryczne, włókiennicze i inne.

Niedawno, w związku z rocznicą
Wielkiego Października, Władysław
Gomułka pisał o ugruntowaniu się
u nas powszechnej świadomości —
ze:

„... POTĘGA I ROZKWIAT ZWIĄZKU
RADZIECKIEGO SŁUŻY RÓWNIEM NA-
SZEJ SIŁE I NASZEJ POMYŚLNOŚ-
CI.”

W tych słowach, zawiera się ak-
tualne odczucie dzisiejszej, rzeczy-
wistej postawy wielomilionowych
rzesz Polaków. I to myślących nie
tylko kategoriami gospodarczymi,
widzących w rozwoju Związku Ra-
dzieckiego, w jego potęgę gospo-
darczej, nowe możliwości dźwignia-
wzwyż, dzięki współpracy, także po-
ziomu uprzemysłowienia naszego
kraju. W potęgę ekonomiczną i o-
bronnej Związku Radzieckiego, mi-
liony naszych obywateli dostrzega
także gwarantując własnej, pokojowej
pracy społeczeństwa polskiego.
Kogo bowiem dziś nie nurtuje, nie
niepokoi, agresywna, bezmyślna i
niszcząca ludność wojna w Wietna-
mie?

Imperializm amerykański — wi-
dzimy to szczególnie dosadnie oglą-
dając w telewizji filmowe reporta-
że, nie liczy się z humanitaryzmem,
ani też z wolą narodu wietnamskie-
go. Okrucieństwa w Wietnamie
przypominają nam II wojnę świa-
tową i postępowanie hitlerowców u
nas. Tak właśnie myśli każdy prze-
ciętny, żeby nie powiedzieć typowy
Polak.

W OKRESIE, gdy przywódcy
Stanów Zjednoczonych roz-
patrują nowe możliwości
rozszerzenia wojny w Wiet-
namie, kiedy rozważają plany dai-
szych „wojen lokalnych” i — usiłu-
jąc cofać wskazówki zegara historii,
sięgają do metod dyktatu szanta-
żu, narzucania własnych rozwiązań
politycznych pod groźbą bombardo-
(Dokończenie na str. 4)

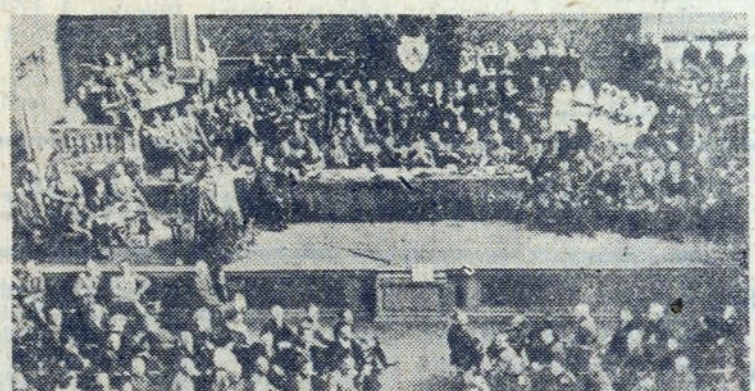
**Zawsze będziemy dumni z tego, że tysiące
rewolucjonistów polskich pod wzniosłym ha-
słem „Za Waszą Wolność i Naszą” walczyły
na barykadach Października i na frontach woj-
ny domowej.**



Batalion polski, który w 1917 roku opowiedział się po stronie
Rewolucji Październikowej.

Polacy w Rewolucji Październikowej

Tysiące polskich rewolucjonistów walczyło na barykadach rewolu-
cji rosyjskiej, a wielu z nich odegrało wybitną rolę w tworzeniu
władzy radzieckiej, w jej obronie na frontach wojny domowej i w
budowie pierwszego państwa socjalistycznego. Należą do nich tacy
wybitni działacze i bojownicy polskiego ruchu robotniczego jak
Feliks Dzierżyński, Julian Marchlewski, Bronisław Wesolowski,
Feliks Kon, Franciszek Grzelszczak, Stanisław Bobiński, Julian
Leszczyński, Zbigniew Fabierkiewicz, Karol Świerczewski.



Zjazd Polaków — Delegatów Oddziałów Wojskowych w Pio-
trogrodzie w czerwcu 1917 r.

Braterstwo broni



Ziemie spod Bramy Brandenburskiej w Berlinie — pobie-
rają uczestnicy Rajdu Braterstwa Broni z HiL.
FOT.: M. GŁADYSEK

Zamieszczamy dziś zdjęcia
z ostatniej trasy Rajdu
Szlakami Braterstwa Broni
wiodącej z Krakowa przez
Wrocław — Zieloną Górę —
Częstochowę — Gozdnicę — Sie-
kierki — Kostrzyn — Słubice
do Berlina.

28 października odbyło się uro-
czyste zakończenie Rajdu
Szlakami Braterstwa Broni
„Lenino—Berlin”, zorganizowa-
nego przez Radę Zakładową
Kombinatu i Zarząd Zakładowy
ZBoWiD HiL. Zapalenie ostatniego
50 pamiątkowego znicza, wykonana
w czynie społecznym przez
naszych hutników, pod pomni-
kiem żołnierzy radzieckich w
Krakowie przypadło w udziale
Józefowi Pietrusińskiemu — se-
kretarzowi generalnemu Rady O-
chrony Pomników Walki i Mę-
czeństwa.

Członkowie ZBoWiD oddali rów-
nież hołd żołnierzom polskim,
którzy polegali w walce z okupa-
nem hitlerowskim.

Wieczorem w sali teatralnej od-
było się spotkanie uczestników
Rajdu Braterstwa Broni z sekre-
tarem generalnym Rady Ochrony
Pomników Walki i Męczeń-
stwa — Józefem Pietrusińskim.
Podsumowania wyników wielkiej
imprezy ZBoWiD dokonał prezes
Zarządu ZBoWiD HiL Antoni Dał-
kowski.

Następnie kierownicy delegacji
ZBoWiD z poszczególnych tras
składali krótkie meldunki z wy-
konania zadań i przekazywali na
ręce przedstawicieli kolektywu
gospodarczo-politycznego urny z
ziemią pobraną z terenów walk i
męczeństwa, które złożone zosta-
ną w fundamencie projektowane-
go w Nowej Hucie pomnika W. I.
Lenina.

Z dużym zainteresowaniem uc-
ześnicy spotkania wysłuchali
przemówienia J. Pietrusińskiego.
Podziękował on organizatorom
Rajdu Braterstwa Broni za duży
wkład pracy, i inicjatywę oraz je-
go uczestnikom, którzy złożyli
hołd tym, co oddali życie za wol-
ność.

Szczególnie uroczystym mo-
mentem było udekorowanie przez
J. Pietrusińskiego sztandaru
ZBoWiD HiL odznaką Opiekuna
Miejsc Pamięci Narodowej. Od-
znakę taką otrzymali także uc-
zniowie Zasadniczej Szkoły Za-
wodowej za otoczenie opieką na
terenie Nowej Huty i Niepolomic
miejsc walki i męczeństwa oraz
uczniowie Szkoły Podstawowej
nr 98 na Wzgórzach Krzestawic-
kich. Indywidualnymi odznakami
Opiekuna Miejsc Pamięci Naro-
dowej wyróżnieni zostali: Anto-
ni Dałkowski, inż. Wojciech Sta-
nisławski, Jan Stojakowski, Ka-
zimir Wajnbergier i Stanisław
Czekaj.
Kilku zasłużonym ZBoWiD-ow-

**Nasza dele-
gacja zwiedzi-
ła cmentarz
żołnierzy ra-
dzieckich pole-
głych w wal-
ce o wyzwole-
nie Ziemi Lu-
buskiej w Cy-
bince. Na
cmentarzu tym
leży 10.782 po-
doficerów i
żołnierzy. W
pobliżu na
drugim cmen-
tarzu (na zdję-
ciu) znajdują
się mogiły 566
oficerów ra-
dzieckich.**



com nadano również odznaczenia
wojskowe. Krzyż Walecznych za
udział w walce z okupantem w
ruchu oporu otrzymał Władysław
Błaszczak, Brązowy Krzyż Zasłu-
gi z Mieczami — mgr inż. Adam
Pikula i Brązowy Medal Zasłużo-
nym na Polu Chwały za udział w
walkach z bandami UPA — Zy-
gmunt Spiewak. Przyznano tak-
że 10 Odznak Grunwaldu. Otrzy-
mali je m. in.: Władysław Nosz-
czyński, Kazimierz Bigos, Wie-
sław Uchto, Henryk Dudek, Fran-
ciszek Zajac i Józef Nowotny.
Na spotkaniu wyróżniającym
się w pracy społecznej działaczom
ZBoWiD wręczono w nagrodę
Odznaki 1000-lecia Państwa Pol-
skiego.

Piękny „podarek” akurat w przeddzień 50 rocznicy
Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej,
od załogi hut. W ostatnich dniach października br.
splacona została ostatnia złotówka długu zaciągniętego u
całego narodu polskiego na budowę Huty im. Lenina. A
dług to był niemały. Inwestycja nr 1 naszego hutnictwa,
jaką był i jest kombinat, kosztowała od początku swej
budowy do dzisiaj ok. 25 mld złotych. Łatwo obliczyć, że
udział każdego obywatela PRL (wliczając niemowlaków
oraz starców) w budowie i uruchomieniu hut wynosi
ok. 840 złotych.

A teraz nieco szczegółów na temat tego wielkiego wy-
darzenia jakim jest całkowite spłacenie przez hutę dłu-
gow inwestycyjnych. W roku 1957 zakończył się w ży-
ciu naszego zakładu okres pracy, której wynikiem była
Czysty zysk — 8,9 mln zł dziennie

**Huta wywiązała się z długu
wobec państwa**

planowana strata. Od tego roku począwszy huta zaczęła
osiągać zysk bilansowy, coraz zresztą większy, w miarę
rozwoju produkcji hutniczej i przybywania jej nowych
asortymentów. W pierwszym roku swej rentowności tj.
w 1957 — zakład nasz przyniósł zysk bilansowy w kw-
ocie 267 milionów złotych. Dziś natomiast, po 10 latach,
porównanie rocznych zysków HiL brzmi szokująco. W
okresie 9 miesięcy br. zysk bilansowy hutę wraz z opro-
centowaniem środków trwałych wyniósł 2,4 mld złotych.
Dodajmy jeszcze, że oznacza to przekroczenie planu, któ-
ry zakładał osiągnięcie w tym czasie zysku w wysokości
2,3 mld złotych.

O znaczeniu ekonomicznym hutę, o pozycji tego zakła-
du w gospodarce narodowej świadczy dobitnie fakt, że
dzienny czysty zysk wynosi obecnie 8,9 mln złotych. Po-
równując nakłady inwestycyjne ponoszone na dalszą
rozbudowę HiL z osiągniętym zyskiem okazuje się
że rezultat jest obecnie nader korzystny. Jeżeli zysk hutę
za 9 miesięcy br. wynosi 2,4 mld złotych, to w tym sa-
mym okresie wydatkowane na inwestycje centralne kombi-
natu 1,7 mld złotych. Zestawienie z sobą tych dwóch
liczb mówi samo za siebie.
W bieżącym roku (za 9 miesięcy) odprowadziła nasza
huta do budżetu państwa ok. 768 mln złotych amorty-
zacji (jest to wartość wycofanego na bieżąco majątku
trwałego HiL). Natomiast od początku istnienia kombi-
natu odprowadziliśmy tytułem amortyzacji ok. 7 mld zł.

IDEE WIELKIEGO PAŹDZIERNIKA — TO TWÓRCZA SIŁA WSPÓŁCZESNEJ HISTORII

Rekord walcowników

Na pierwszej zmianie 29 października, zm. B walcarek P-61, ustanowiła nowy rekord produkcyjny. Mianowicie w ciągu 8 godz. wyprodukowała ona 2.290 ton produkcji surowej oraz wykonała w tym czasie 2 przebudowy klamek walcowniczych. Rekord ten zasługuje tym bardziej na uwagę, że walcowane były profile trudne o szerokości 1050 mm, w tym zaś — 400 ton najtrudniejszego profilu jakim jest blacha elektrolityczna NGE (GTbe). Nadmienić wypada, że bezwzględny rekord produkcji na jedną zmianę należy również do zm. B i wynosi on 2.606 ton/zmianę. Rekord ten osiągnięty jednak został bez przebudów i na profilu szerokim. W świetle tym, wynik zm. B. osiągnięty w październiku zasługuje na specjalne wyróżnienie, gdyż po dodaniu straty 400 t. produkcji w czasie przebudowy — wyniósłoby on 2.690 ton. A więc o 84 tony lepiej od poprzedniego rekordu i przy programie walcowania obejmującym trudne profile.

Osiągnięcie wyniku rekordowego, jak również dobra praca załogi zm. B w październiku — pozwoliły na całkowite zrealizowanie i przekroczenie dodatkowego zobowiązania produkcyjnego podjętego przez zmianę B dla uczczenia Rewolucji.

Do wyróżniających się i ofiarnych pracowników przede wszystkim zaliczyć należy tow. Szczepana Ułamka — kierownika zmiany, p. o. mistrza ciągu — inż. Czesława Rączkę, mistrza mech. — Edwarda Owarzanego, mistrza elektr. — Zbigniewa Stefaniaka, st. wsadowego — Stefana Łobazę, I operatorka pieców przep. — Eugeniusza Dunaja, I piecowego — Józefa Wyjaśniała, st. walcownika gr. wstępnej — Władysława Tomkiewicza, operatora gr. wstępnej — Mariana Włodarczyka, st. walcownika zespołu — Antoniego Partykę, st. walc. — Stanisława Mądajskiego, I operatorka — Jerzego Jednakięgo, oper. odbioru blach — Józefa Holika, operatora zwijarek — Pawła Baka, bryg. suwnic — Wacława Sierachana, suwnicowych — Antoniego Skórę, Zbigniewa Fijołka, Tadeusza Wyrębkowskiego, bryg. mech. Jerzego Jękota, słusarzy — Władysława Niedosięła, Piotra Wyrobę, Józefa Struzikowskiego oraz I elektryka — Tadeusza Warmuzińskiego. J. C.



Z uroczystego zakończenia Rajdu Szlakami Braterstwa Broni, o którym piszemy na str. 3. Zdjęcie po lewej — relacje z Rajdu przekazuje przewodniczący koła ZBoWiD w HiL tow. A. Dalkowski; z prawej — ziemię z pół bitewnych odbiera od uczestnika Rajdu sekretarz KF PZPR tow. J. Nowotny. FOT. J. BROŻEK

Bez wypadków przy pracy

Mgr inż. JANUARY WALCZYK jest mistrzem hali odlewniczej Stalowni Konwertorowo Tlenowej (II Brygada). W hucie pracuje od 1963 roku, poprzednio był zatrudniony w Zakładach Cynkowych w Szopienicach — również jako mistrz. Cały czas tak organizuje pracę podległym sobie ludzi i taką roztańcza nad nimi kontrolę, że zespół jego pracuje zupełnie bez wypadków. Na co kładzie szczególny nacisk? Jakimi posługuje się metodami?

Rolą mistrza — mówi nam — jest przede wszystkim zwracanie uwagi, aby praca odbywała się ściśle według

instrukcji stanowiskowych i technologicznych. Zawsze w zgodzie z przepisami bhp! Nie wolno dopuścić do zrodzenia się wśród załogi przekonania, że przepisy są przepisami, a życie... życiem. Od omijania bowiem reguł dobrej, bezpiecznej roboty, do nonszalancji i narażania swego życia, jest tylko jeden krok. Ani nikt nie spostrzeże się kiedy próg zostanie przekroczony. Dlatego też, w największym nasileniu roboty, w najbardziej nerwowej atmosferze, na pierwszym miejscu musi się stawać poszanowanie dla przepisów bhp.

To jedno, a drugie, to intensywne, solidne szkolenie. Nie ogranicza się ono do wyznaczonych godzin raz w miesiącu. Omawianie zagadnień bhp musi odbywać się na bieżąco, przy każdej okazji. Mistrz J. Walczyk wykorzystuje na szkolenie dosłownie każdą wolną chwilę, każdą przerwę w pracy. Stara się, aby nie teoretyzować, ale zawsze być jak najbliższej praktyki. Sporą część czasu poświęca na omawianie wypadków, które wydarzyły się w hucie bądź w innych zakładach tzw. starego hutnictwa. Materiał czerpie z biuletynów Zjednoczenia oraz z komunikatów o wypadkach, ukazujących się w HiL. Z potknięć innych na polu bhp, stara się wysnuć wszelkie niezbędne wnioski dla siebie.

A co jest jeszcze niezatłonięte i nierozwiązane na stanowiskach pracy podległych naszemu rozmówcy? Okazuje się, że choć wiele się robi w dziedzinie bhp w Stalowni Konwertorowej, są jednak jeszcze i bolączki. Nie zainstalowano np. dotąd specjalnego pomostu, zabezpieczającego pracowników przed upadkiem przy tzw. szlakowaniu żuźla z kadzi rozlewniczych. Dawno się mówi o tym, jest już nawet dokumentacja. Gorzej z wykonaniem projektu. Trzeba energicznie się zabrać za to, nie czekając aż ktoś spadnie z wysokości.

godzin. Są to ob. ob. Zięba, Skibiński, Guliński, Łątka, Dziężyca, Trzebiński, Prorok. Z kreslarszy szczególnie wyróżniła się ob. L. Kozubka. Dzięki coraz aktywniejszemu udziałowi w pracach racjonalizatorskich — od strony warsztatowej, pracownia ta staje się coraz bardziej znana wśród racjonalizatorów huty i odgrywa coraz poważniejszą rolę w rozwoju ruchu racjonalizatorskiego w naszej hucie. Jak można wnioskować z przytoczonych ilości godzin już pracujących dla dobra racjonalizatorstwa, zespoły pracowni przekroczyły swoje zobowiązania podjęte na rok bieżący.

Każdy inżynier — doradcą technicznym

Niedawno publikowano w „Głosie Nowej Huty” artykuł o zamierzeniach współdziałania powołanego w HiL Ośrodka Mechanizacji i Automatyki TA z ruchem racjonalizatorskim w kombinacie. Dziś możemy powiadomić o realizacji tych zamierzeń. W ubiegłym tygodniu odbyło się w TA zebranie sprawozdawczo-wyborcze Koła KTR, w którym uczestniczył prezes Klubu KTR HiL inż. J. Piłch, aktywni partyjni i kierownictwo Ośrodka.

W czasie zebrania podsumowano dotychczasową pracę Koła, licząc 29 członków. Racjonalizatorzy Koła napotykali na duże trudności przy realizacji wniosków racjonalizatorskich, gdyż brak było samodzielnej komórki racjonalizacji. W związku z tym powołana została odrębna komórka wyznaczonej przy TA.

Ukonstytuował się nowy zarząd, któremu przewodniczy ponownie mgr inż. E. Karkos, a w skład wchodzi inż. inż. Stojakowski, Sroczynska, Tokarz, Nowak. Przyjęcie nowych, szerszych i ambitniejszych kierunków działalności gwarantuje ożywienie ruchu wynalazczego wśród pracowników Ośrodka oraz rozpropagowanie nowoczesnych rozwiązań elektronicznych wśród racjonalizatorów huty. Podjęto zobowiązanie zwiększenia ilości członków Koła o 50 proc. Ustalono również kierunki działania Koła mające na celu wzmocnienie bazy wykonawstwa wniosków racjonalizatorskich. Oddział Prototypów obciążony jest pracami przy realizowaniu planu postępu technicznego. Konieczne jest utworzenie brygad racjonalizatorskich dla realizacji tych prac. Powstanie tych brygad zapewni możliwość wykonawstwa wniosków racjonalizatorskich składanych przez pracowników TA oraz zleconych do realizacji z innych wydziałów.

Przyjęto hasło „Każdy pracownik inżynierski TA — społecznym doradcą technicznym”. Wszyscy racjonalizatorzy huty

W półwiecze Wielkiej Rocznicy

(Dokończenie ze str. 3) wań itd. — siłą moralną ludzkości staje się państwo, którego ideologię, politykę, potencjał gospodarczy i zdolność obronną — ukształtował Wielki Październik.

rodowych. Świat socjalizmu, obchodząc półwiecze pierwszej Rewolucji Socjalistycznej, stał się uznana, czelową siłą naszej epoki.

50 lat Wielkiego Października, to, przede wszystkim, ogromny wzrost popularności idei socjalizmu w świecie. Rewolucja Październikowa jest dziś synonimem wszytkiego co postępowe, co otwiera przed ludzkością nowe możliwości w dziedzinie nauki, techniki, w rozwoju przemysłu i w rozwiązywaniu sprzeczności oraz konfliktów międzyna-

W 50 ROCZNICĘ Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji, załoga Huty im. Lenina, która uczyła ją czynem produkcyjnym, przesyła narodom radzieckim życzenia nowych sukcesów oraz wyrazy gorącej sympatii we wspólnie prowadzonej walce o pokój i socjalizm.

R. WOLSKI

Technika w ZSRR

UTWARDZANIE METALI WODA

W Związku Radzieckim przeprowadzono próby utwardzania stali natryskiem wodnym przy ciśnieniu 5-18 tys. atm. Okazało się, że twardość natryskanych wodą blach z różnych gatunków stali wzrosła przeciętnie od 8,1 do 25 proc. zależnie od gatunku stali. Uzyskiwanie gładkości powierzchni przy utwardzaniu wodnym znacznie przekracza możliwości w tym zakresie nawet walcowania.

NOWE BATERIE SŁONECZNE

W ZSRR zbudowano baterie słoneczne, które z wyglądu przypominają kartki grubego papieru. Przy dokładniejszym obejrzeniu zauważać można, że owa kartka składa się z dziesiątków zespalanych prostokątów — krzemowych przetworników fotoelektrycznych. Służą one do zasilania akumulatorów latarni morskich, boi świetlnych, przełączników itp.

KOLOROWA TELEWIZJA RADZIECKA

W pierwszą niedzielę października telewizja radziecka rozpoczęła nadawanie programów kolorowych dla Moskwy i Leningradu. Program kolorowy nadawany jest na razie cztery godziny tygodniowo — w soboty i niedzieli.

PRZENOŚNE ELEKTROWNIE ATOMOWE

W Kraju Rad przystąpiono do seryjnej produkcji izotopowego generatora energii elektrycznej „Beata-S” o ciężarze zaledwie 140 kg. Łącznie z ochronnym zasobnikiem z ołowiu, zamkniętym w osłonie stalowej — taka przenośna elektrownia ma ciężar 600 kg. Konstrukcja generatora jest prosta: w bloku izotopowym znajdują się kanały do rozmieszczenia tabletek preparatu radioaktywnego. Rozpadając się, stront — 90 wydziela ciepło. Przedostaje się ono do systemu termocognitu, gdzie powstaje siła elektromotoryczna. Moc cieplna generatora wynosi 100 watów, elektryczna — 10 watów. W zupełności wystarcza to do zasilania np. automatycznych stacji radiometeorologicznych. Najbardziej pomocne są przenośne generatory atomowe w rejonach trudno dostępnym i niezamieszkałym.

Garantowany okres pracy generatora ma wynosić 10 lat. Pracuje on automatycznie i wymaga przeglądu kontrolnego raz na 2 lata.

CZŁOWIEK PRACUJE W... PIECU

Temperatura sięga bez mała 500 stopni, a spawacz pracuje wewnątrz pieca martenowskiego, który jeszcze parę godzin temu zapełniała ciekła stal. Robotnik wszedł do rozpalonego pieca przykryty specjalną komorą. Konstrukcja jej jest nieskomplikowana. Dwie rury ustawione jedna w drugą, a między nimi nieprzerwanie przepływa zimna woda. Przez otwartą część pompuje się świeże powietrze. Wewnątrz komory temperatura nie przekracza 20 stopni. Ochronną komorę zbudował A. Titow, inż. z Huty im. Kujbyszewa w Krematorsku na Ukrainie. Jej zastosowanie daje znaczne korzyści. Nie naruszając przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy, można bez całkowitego wystudzenia pieca prowadzić naprawy kesonów. Dotąd trzeba było wyjmować je z marteny. Pracę tę wykonywało 22 robotników. Obecnie naprawę wykonuje jedna osoba.

Z problemów racjonalizatorskich

Rola społecznej pracowni ekonomiczno-technicznej

Spoleczna pracownia techniczno-ekonomiczna przy W-92 ma się czym pochwalić. W ramach swojej działalności wniosła ona w trzech kwartałach br. duży wkład pracy, zgodnie ze swoimi zobowiązaniami, przy opracowywaniu dokumentacji do projektów racjonalizatorskich, przygotowywaniu opinii projektów, weryfikowaniu dokumentacji opracowanych przez twórców projektów. W ramach swojej działalności społecznej pracownia sporządzała również dokumentację dla Rady Zakładowej HiL oraz dla potrzeb wydziałów huty, w wypadkach, gdy były to zadania bardzo pilne, a nie mogły zostać wykonane w godzinach normalnej pracy, ze względu na jej duże nagromadzenie.

Łącznie w trzech kwartałach br. pracownia ta poświęciła na wykonanie podjętych zobowiązań — 5.271 godzin, wartości 158.140 zł. Oto jak działały poszczególne jej zespoły: pracownia mechaniczna I z zobowiązaniem opiewającym na 572 godziny — zrealizowała już 558 godz., pracownia mechaniczna II — z 840 godz. wykonała dotąd prace w czasie 698 godz., pracownia mechaniczna III — z 710 godz. zrealizowała 475 godz. Zespół pracowni energetycznej na 640

godzin objętych zobowiązaniem przepracowała w trzech kwartałach społecznie przeszło 455 godz. Zespół pracowni elektrycznej — z 815 godz. wykonał 768 godz. Pracownia budowlana wniosła swój wkład w ilość przeszło 772 godz. na 850 godz. według zobowiązania. Zespół kosztorysowy z 290 godz. przepracował już 274, kreslarnia z 325 godz. dała dotąd 263, zespół inspektorski i archiwum z 1250 godz. — 1007.

Przy okazji warto wymienić tych członków zespołów społecznej pracowni ekonomiczno-technicznej, którzy przepracowali już w ramach swoich zobowiązań ponad 100

godzin. Są to ob. ob. Zięba, Skibiński, Guliński, Łątka, Dziężyca, Trzebiński, Prorok. Z kreslarszy szczególnie wyróżniła się ob. L. Kozubka. Dzięki coraz aktywniejszemu udziałowi w pracach racjonalizatorskich — od strony warsztatowej, pracownia ta staje się coraz bardziej znana wśród racjonalizatorów huty i odgrywa coraz poważniejszą rolę w rozwoju ruchu racjonalizatorskiego w naszej hucie. Jak można wnioskować z przytoczonych ilości godzin już pracujących dla dobra racjonalizatorstwa, zespoły pracowni przekroczyły swoje zobowiązania podjęte na rok bieżący.

mniejszej liczby grup pracowników, ale fachowców określonych specjalności (np. instalatorów, montażowców), zgłaszających się na budowę w ustalonych terminach.

Co z inwestycjami sportowymi?

Największą inwestycją sportową o charakterze zimowym jest sztuczne lodowisko. W pierwszym etapie wybuduje się jedno lodowisko o wymiarach umożliwiających rozgrywanie zawodów hokejowych. W jego skład wejdzie maszynownia wyposażona w 4 kompresory. Kompleks sztucznego lodowiska obejmie też budowę szatni dla łyżwiarzy (tymczasowej) oraz przeprowadzenie prac drogowych, oświetleniowych i CO.

Dokumentacja sztucznego lodowiska jest dostarczana sukcesywnie. Należy spodziewać się skompletowania jej całości do końca bież. roku. Zakończenie budowy określone jest na 1 września 1968 roku, a więc oznacza to, że z po-

czątkiem nowego roku szkolnego lodowisko byłoby oddane do użytku. Najważniejsze, że uzyskaliśmy już kompresory — urządzenia najważniejsze, trudne do nabycia, limitujące w każdym wypadku budowę.

Plan perspektywiczny II etapu przewiduje budowę drugiej płyty lodowej (treningowej), w oparciu o kompresory już poprzednio zainstalowane. Oddanie tego drugiego sztucznego lodowiska do użytku stworzy szerokie możliwości nauki sportu łyżwiarskiego dla młodzieży oraz pozwoli oddzielić od siebie sport o charakterze wyczynowym od masowego. W III etapie budowy, po roku 1970, wykonana zostanie hala sportowa obejmująca czynne już lodowisko. Tym samym kompleks obiektów sportów zimowych otrzyma pełne zaplecze oraz należyta oprawę.

Zamierzenia, o których mowa są bardzo ważne i pilne, po prostu warunkują dalszy rozwój sportu hutniczego. Zdajemy sobie sprawę, że są to kosztowne inwestycje, na które nie mamy jeszcze w pełni zabezpieczonych środków finansowych. Wydaje się jednak — znając ofiarność i społeczne wyrobienie załogi HiL — że nie odmówi ona swej pomocy. Zarówno w sensie finansowym (może w formie dobrowolnych składek?) jak i czynnym społecznym już bezpośrednio przy budowie.

(jd)

Koledze PIOTROWI KARCZOWI wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci O J C A składają pracownicy, kolektyw, i kierownictwo Pionu Dyrekcji Produkcji

Komitetowi Fabrycznemu PZPR w HiL, kierownictwu ZK i Wydziału Chemicznego, Komitetowi Zakładowemu PZPR, Radzie Zakładowej za pomoc okazaną po śmierci mego męża

JANA KOLACZYŃSKIEGO I sekretarza organizacji partyjnej w Wydz. K-3 ZK dziękuję **ŻONA Z DZIECIAMI I RODZINA**



Postać Lenina jest tematem dzieł wielu artystów - malarzy.

ZÓLTE LIŚCIE; cała orgia barw. Idziemy przez park pod wrażeniem jesieni. Przewodnik wskazuje ścieżkę: — Tędy niesiono zwłoki Lenina w 1924 roku. Obecnie tą ścieżką nikt nie chodzi...

Przyglądamy się. Od owego czasu wiele się zmieniło. Wyrosły drzewa. Ale alejka jak była, pozostała. I te budynki, ten dworek, w którym mieszkał szef żandarmerii carskich. Dlatego właśnie, że

PRZENIEŚMY SIĘ DO LENINGRADU. Do Instytutu w Smolnym, w którym w październiku 1917 r., kwaterował bolszewicki sztab kierujący powstaniem. Stąd szły dyrektywy. Tutaj pracował Lenin, zamieszkujący w tym czasie w Smolnym, w jednym z pokoi, z żoną Nadeżdżą Krupską.

W dawnym pokoju Lenina zgromadzone są również przedmioty, którymi się posługiwał. Znowu: telefon:

OSOBOWOŚĆ LENINA

Roman Wolski

mieszkał tu do Rewolucji ów szef żandarmerii, dlatego był tu telefon itd. Nic dziwnego, że Lenin, kierujący działalnością partii, to miejsce wybrał w pobliżu Moskwy na swój pobyt.

Lenin zresztą był chory. Czuł się coraz gorzej. Z biegiem czasu wycofywał się z czynnego życia społeczno-politycznego. Później, gdy częściowo był sparaliżowany — korzystał z wózka na kółkach. I ten wózek jest tutaj. Tak, jak i samochód, którym jeździł do Moskwy.

Oglądamy pokój Lenina; telefon, którym się posługiwał.

Co tu zresztą nie przypomina Lenina w tych Gorkach, bo w nich się znajdujemy? Tam w dole jest staw, jeździł po nim łódka. Dalej — wies; spotykał się w niej z chłopami.

W Gorkach rzeczywistość miesza się z przeszłością. A przeszłość, tamte dni, jak to się wówczas żyło?

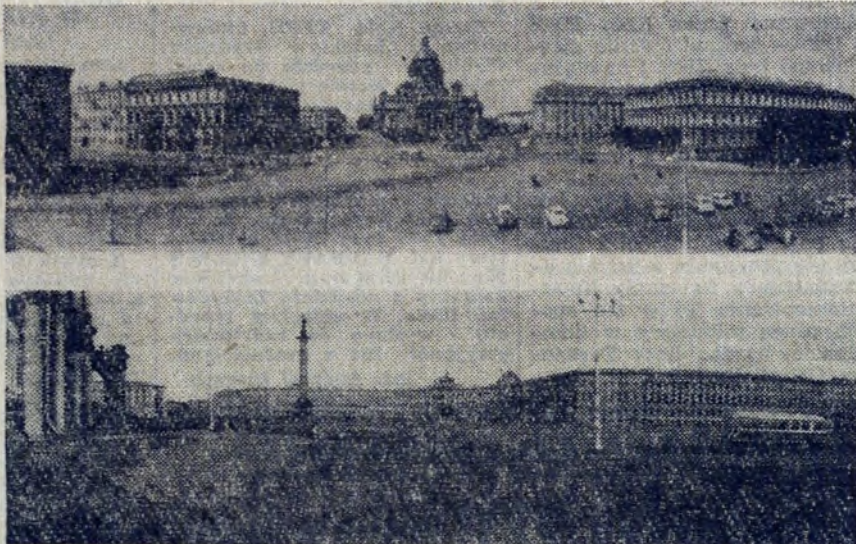
Za szybą (gablotą ze szkłem) znajduje się list Lenina do Dzierżyńskiego. Poleca w nim zbadać, czy nie jest za dobrze traktowany, tzn.: czy jego sytuacja aprobowana — gospodarczo, nie jest zbyt uprzywilejowana. Pisze, że rodzą się w nim wątpliwości.

Pamiętamy trudną sytuację ówczesną, powojenną Rosji. Z zainteresowaniem też odczytujemy dopisek Dzierżyńskiego na liście.

Dzierżyński stwierdza, że wątpliwości Lenina są niezasadzone. Przydział jaki otrzymuje, jest w sam raz taki, jaki być powinien. W związku z tym, nie uważa za stosowne dokonywać zmiany.

Ta korespondencja, rzuca na każdym razie światło na osobowość Lenina. Przecież, mamy do czynienia, z wodzem Rewolucji Październikowej.

Rozległe place Leningradu nadają temu miastu swojskiego piękna. Na górze — Plac Isakijewski, na dole — Plac Zamkowy (obok Pałacu Zimowego).



Rad zwycięstwo Rewolucji, prawie się nie zmieniła. Obok kolumn stoją tylko rzędy krzesel, których dawniej tu nie było. Sala służy do zebrań i plenarnych posiedzeń.

Mimo woli, w czasie w niej pobytu, przychodzi myśl obraz jednego z malarzy, który przedstawia Lenina siedzącego na schodku, obok prezydium, coś notującego czy opracowującego. W sylwetce przykucniętego na schodku Lenina uderza szalona koncentracja, fascynuje zadziwiająca zdolność odizolowania się od wszystkiego co go otacza i skupienia uwagi na przedmiocie pracy czy myślenia.

Właśnie ta cecha charakteryzuje wodza Rewolucji. Potwierdza ją także pobyt w Razlivie koło Leningradu, gdzie ukrywał się przed poszukującym go burżuazyjnym

Rządem Tymczasowym — przebywając na ławkach, w szalście. Oglądaliśmy pieńki, na którym pisał głośnie prace teoretyczne i ów — jak go nazywał „zielony gabinet” nad jeziorem.

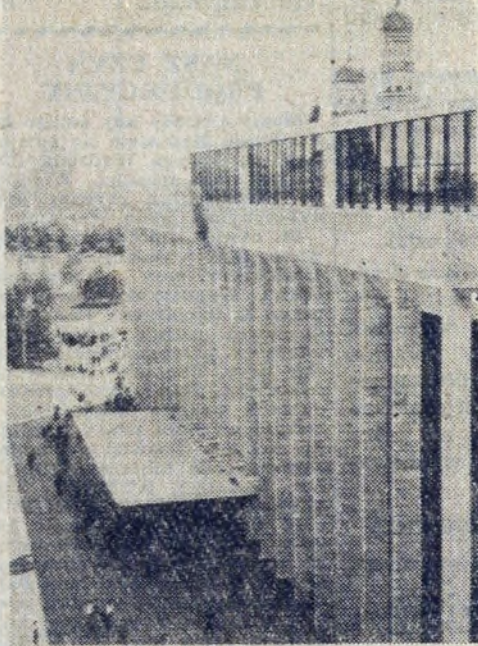
Jakiż to musiał być człowiek, o jak wspaniałej zdolności skupiania uwagi w procesie abstrakcyjnego myślenia?

KULT OSOBY LENINA, w tyle lat po śmierci, właśnie w Kraju Rad, wydaje się najzupełniej zrozumiałą. Mamy bowiem do czynienia z indywidualnością, która nie tylko potrafiła najlepsze noty uzyskiwać na uniwersytecie, zdawać z wyróżnieniem eksternistyczne egzaminy; mamy do czynienia ze społecznikiem-publicystą, który w najgorszych warunkach, najbardziej trudnych — pisał genialne artykuły wyty-

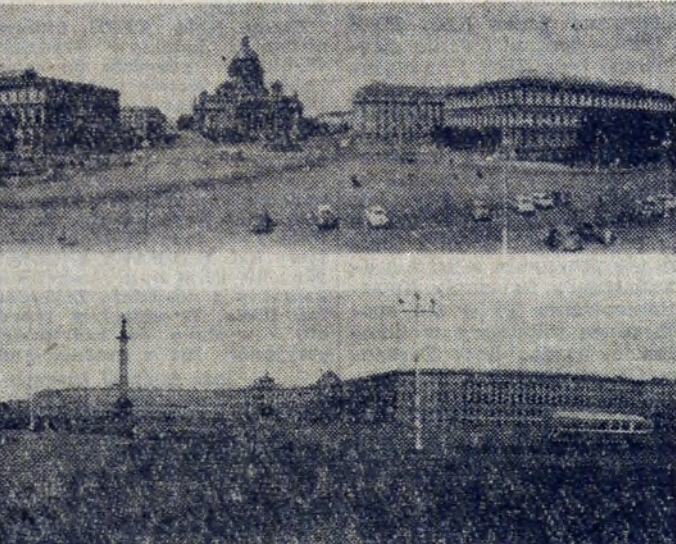
cji, sprawy najważniejsze: co dalej, z czym wyjść jutro; czego nie można dokonać jeszcze dziś, a na co pojutrze, będzie już za późno!

NA BASZTACH KREMLOWSKICH uderzają kuranty. Przed Mauzoleum odbywa się zmiana warty. Mimo że jest późna godzina, bo jedenasta w nocy, na Placu Czerwonym — gromadki ludzi. Najwięcej osób stoi przed Mauzoleum. Robotnicy ustawiają już dekoracje na 50 rocznicę Rewolucji Październikowej. Plac jest jeszcze w tej chwili oświetlony. Fantastycznie wygląda kolorowa cerkiew Wasyła Błażennego.

NOC, REFLEKTORY, BLOK MAUZOLEUM z marmuru. Widzieliśmy w nim dziś Lenina. W



Kremleski Pałac Zjazdów w Moskwie.



czające drogę przyszłości; mamy do czynienia z przywódcą, politykiem i mówcą, który potrafił porządkować i zapalać do czynu wielotysięczną rzeszę robotników i chłopów, przemawiając do nich z trybuny; mamy wreszcie przed sobą postać delikatnego, wyróżniającego się subtelnością i szczególną kulturą człowieka (znany jest fakt, jak to Lenin, podczas pobytu w Londynie, sprawdził, czy nie jest wilgotna pościel, na której miał spać Gorki, a który, jak wiadomo, chorował na płucę).

Właśnie tak im był Lenin, Lenin w gwarnej sali wypełnionej delegatami na Zjazd; Lenin siadający na schodkach obok prezydium; Lenin słuchający i notujący wypowiedzi innych; Lenin umiejący w kilka minut błyskawicznie, określać kierunki, gdy chodziło o losy Rewolu-

zjonizacji, światła przypominał kogoś, kogo mieliśmy możność już oglądać. Gdzie to było? Prawda, w Gorkach! Malarz, który uwiecznił go na płótnie, nigdy za życia Lenina nie widział. A jednak, jak wyraziła się Nadeżda Krupka, był to najlepszy z portretów Iljicza. Artysta przedstawił Lenina w pozycji siedzącej, uśmiechającego się kącikami oczu, dziwnie pogodnego i jakby żartującego. „Takim był właśnie Lenin” — powiedziała Krupka.

I to był chyba najbardziej charakterystyczny rys, tego największego polityka XX wieku, którego słowem, że Rewolucja Październikowa otworzyła przed ludzkością NOWĄ EPOKĘ, potwierdziła już historia, 50 ostatnich lat naszej ery.

Skalka od czasu powołania go do kadry walczy odrobinę mniej skutecznie.

Przed napisaniem tych słów (wtorek 31 października) spotkałem w sekretariacie Hutnika Lucjana Słowakiewicza. Nad lewym okiem ma ciemną szramę — niezagojone pęknięcie łuku brwiowego, którego doznał w czasie walki z Dampcem na Spartakiadzie, a które mu się odnowiło podczas pechowego pojedynku z Niemcem Voitleanderem. Ewentualny brak tego zawodnika byłby poważną stratą dla drużyny.

SPORT

Ostatni mecz wyjazdowy piłkarzy

W niedzielę rozegrana zostanie przedostatnia kolejka spotkań mistrzowskich II-ligi. Piłkarze Hutnika wyjeżdżają do Poznania na spotkanie z Lechem. Wynik tego spotkania, wpłynie w sposób decydujący na ostateczną lokatę drużyny. W wypadku zwycięstwa, a nawet wyniku remisowego — Hutnik będzie miał szansę zajęcia w końcowej klasyfikacji, dobrego trzeciego miejsca, co byłoby niewątpliwie dużym sukcesem. Porażka natomiast, całkowicie szanse nie przekreśli.

O podobną stawkę walczyć będzie i Lech. Drużyna ta zgromadziła na swoim koncie identyczną ilość punktów co Hutnik. Lech poszczycić się może defensywą, która straciła dotychczas najmniej bramek. Tylko Górnik w Wałbrzychu i Zawisza w Poznaniu, potrafiły zmusić bramkarza Lecha do dwukrotnej kapitulacji w jednym meczu. W siedmiu meczach, Lech nie pozwolił przeciwnikom na żadne celne trafienie. Świadczy więc to o dobrym poziomie linii defensywnych Lecha. Atak natomiast, ma najmniej zdobytych bramek i pod tym względem wyprzedza jedynie Cracovię oraz Włókniarza Pabianice. Charakterystyczne jest to, że dotychczas atak Lecha stać było na zdobyciu najwyższej jednej bramki w meczu.

Pod nieobecność pierwszej drużyny, sympatycy piłki nożnej będą mieli możliwość obejrzenia w akcji drużyny rezerwowej, która w niedzielę o godz. 11,30 spotka się z Czarnymi Kraków. Będzie to mecz o mistrzostwo ligi okręgowej, w której Hutnik Ib znajduje się na pierwszym miejscu.

J.C.

Cenne trofeum dla siatkarzy

Siatkarze Hutnika wygrali finałowy turniej o puchar Centralnej Rady Związków Zawodowych i zdobyli cenne trofeum po raz trzeci z rzędu, a zatem — zgodnie z regulaminem — na własność. Ich wyczyn nie ma precedensu w historii 15-letnich walk drużyn związkowych o tytuł krajowego mistrza federacji związkowych. Jest tym bardziej godne uznania, że sukces ten przyszedł podczas nieobecności w drużynie dwu jej najlepszych zawodników — kapitana zespołu Andrzeja Muszyńskiego (rekonwalescencja po operacji lętkotki) i Jerzego Szymczyka, który w tym czasie reprezentował barwy Polski na mistrzostwach Europy w Stambule. Jest to dowód, iż Hutnik posiada bardzo wyrównany skład osobowy, że rezerwowi zawodnicy godnie zastąpił nieobecnych kolegów.

Wspomnieliśmy już, że sukces Hutnika jest bez precedensu w historii rozgrywek o puchar CRZZ. Rozgrywki te organizowane są od 1952 roku, ale jeszcze żadnej z drużyn nie udało się zdobyć pucharu na własność. Najbliżej tego sukcesu były zespoły I ligi: GKS Katowice i Stal Mielec, które zajmowały pierwsze miejsce przez dwa lata z rzędu oraz Sparta Warszawa i Pogoń Szczecin, które również dwukrotnie zdobywały puchar choć nie kolejno. Dopiero Hutnik wygrał turniej trzy razy pod rząd (1965, 1966 i 1967) i zdobył puchar na własność, „narazając” naczelne władze sportu związkowego na wydatki — trzeba będzie zakupić nowy puchar.

A oto dotychczasowa historia pucharu CRZZ:

1952 — Ogniu (obecnie Polonia) Bytom	
1953 — Budowlani Wrocław	
1954 — Spójnia (obecnie Pogoń) Szczecin	
1955 — Sparta W-wa	
1956 — Sparta-Wawel Kr.	
1957 — Sparta W-wa	
1958 — GKS Katowice	
1959 — GKS Katowice	
1960 — Stal Mielec	
1961 — Stal Mielec	
1962 — 1963 nie było rozgrywek	
1964 — Pogoń Szczecin	
1965 — Hutnik	4 4 12:1
1966 — Hutnik	4 3 9:5
1967 — Hutnik	4 3 9:6
	4 2 7:9

(Historię rozgrywek o puchar CRZZ oraz relacje z tegorocznymi finałami w Łodzi przygotowali dla nas trener Hutnika p. Emil Siaracki. Serdecznie dziękujemy).

14 bm. drużyna Hutnika wyjeżdża do ZSRR, gdzie rozegra 6 spotkań w Leningradzie, Rydze i Wilnie. Natomiast w dniach od 28 do 30 bm. oglądać będziemy w hali Wandy międzynarodowy turniej siatkówki o Stalowy Puchar Nowej Huty. Turniej — główna impreza organizowana przez Klub Sportowy Hutnik z okazji 50-lecia Rewolucji Październikowej — będzie miał świetną obsadę. Potwierdziły już swój udział zespoły Burewiestnika z Odessy (aktualnie piąte miejsce w lidze ZSRR), wicemistrz ZSRR z 1962 roku, w drużynie występuje 6 mistrzów sportu, w tym: dwu aktualnych reprezentantów Związku Radzieckiego i Lewski Sofia (mistrz Bułgarii, który w ub. roku wygrał 3:0 z Legią Warszawą). Oprócz tych dwu drużyn oraz gospodarzy, w turnieju weźmie udział również jedna z czołowych drużyn krajowych.

Nowooblucanie uzyskali następujące wyniki: Hutnik — Pogoń Szczecin 3:0 (15:6, 15:4, 15:10). Hut-



Drużyna Hutnika prezentuje publiczności puchar CRZZ.

Bokserzy w Gdańsku

Na cztery kolejki przed zakończeniem dwuletniego cyklu mistrzostw I ligi bokserkiej, drużyna Hutnika prowadzi w tabeli z dwoma punktami przewagi nad drugą w tabeli Legią. Czy utrzyma tę przewagę? Duże znaczenie będzie tu miał m. in. najbliższy mecz zespołu Hutnika z Polonią w Gdańsku. Zwycięstwo nowooblucian zapewniłoby im — praktycznie rzecz biorąc — tytuł mistrza Polski. Można bowiem przyjąć, że w dwu spotkaniach na własnym ringu nie stracą punktu.

Mecz z Polonią w Gdańsku nie będzie dla naszych bokserów łatwy. Pamiętamy, że wracali już stamtąd z wysoką porażką. Zresztą w każdym pojedynku oby-

ring to bardzo poważna przeszkoda.

Przed wyjazdem zespołu Hutnika rozmawialiśmy z trenerem Bronisławem Olejniczakim na temat szans drużyny w Gdańsku.

— Decydujące znaczenie będą chyba miały wyniki pojedynków w kategorii piórkowej, lekkiej i lekkopółśredniej. Jeśli w tych kategoriach zdobędziemy jakieś punkty — to i rezultat całego meczu powinien być pomyślny. Dużo będzie zależało od zestawienia par, które trudno z góry dokładnie przewidzieć. Gdańsz-

czanie dysponują w tych kategoriach m. in. takimi zawodnikami, jak: Gumowski, Bendig, Kiedrowski. Bendig — najlepszy z tej trójki — boksuje w lekkiej lub piórkowej.

Interesująco zapowiadają się pojedynki w walce lekkośredniej, w której spotkają się zapewne Skalka i Janowicz. Poprzednia walka tych obu zawodników na ringu gdańskim przyniosła zwycięstwo — w II rundzie na skutek przewagi — reprezentantowi Hutnika. Czy powtórzy teraz ten sukces? Odnosimy wrażenie, że

POGODA

PIERWSZE DNI listopada były dalszym ciągiem złotej polskiej jesieni, skąpanej w łagodnym blasku przygaszonego słońca...

UROCZYSTA SESJA DRN

9 listopada, o godz. 14 w gmachu Prezydium DRN odbędzie się uroczysta sesja w ramach obchodów 50 rocznicy Rewolucji Październikowej...

W części artystycznej — sztuka A. Czechowa pt. „Wiśniowy sad”.

WIECZÓR POLSKO - RADZIECKI...

...w ramach obchodów Rewolucji organizuje Wydział Kultury Prezydium DRN. To przyjemne spotkanie, z bogatą częścią artystyczną...

Pożyteczne spotkania

W tych dniach członkowie Prezydium DRN i kierownicy wydziałów spotykają się z załogami huty i mieszkańcami dzielnicy...

Sportowego i Szkolnego planowane są zebrania: 6 bm. o godz. 14.30 spotkają się członkowie Prezydium i kierownicy wydziałów...

Odbędzie się również spotkanie z aktywem wszystkich osiedli wiejskich w świetlicy w Lubocy, w którym weźmie udział przewodniczący Komisji Zaopatrzenia przy DRN...

Z PROBLEMÓW SĄDOWYCH

Jak wykazują statystyki, w I półroczu bież. roku do Wydziału dla Nieletnich naszego Sądu wpłynęło około 150 spraw karnych...

ką sądu. Są to dzieci, których rodzice pozbawieni są swej władzy rodzicielskiej.

Ogółem wpływ spraw do Wydziału dla Nieletnich wzrósł poważnie w porównaniu do lat ubiegłych. Jest to zjawisko bardzo niepokojące. Poważne zadania wynikają stąd dla sądu, który powinien odgrywać również dużą rolę w sensie profilaktycznym...

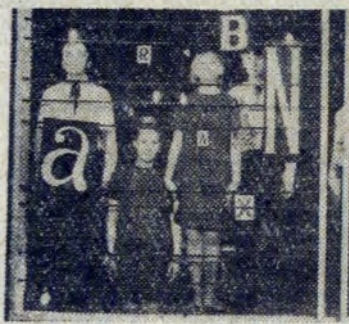
Kolejny sukces Estrady Poetyckiej

W Ogólnopolskim Festiwalu Teatrów Poezji, jaki odbył się w ostatnich dniach w Poznaniu uczestniczyło 27 najlepszych (po eliminacjach miejskich i wojewódzkich) zespołów z całej Polski...

W kategorii zespołów młodzieżowych I miejsce uzyskała Estrada Poetycka Domu Kultury Huty im. Lenina za montaż poetycki pt. „Jak robić wiersze” oparty na tekstach Włodzimierza Majakowskiego...

Oto co piszą niektórzy z nich: — „Expres Poznański” — „Najgoręcej oklaskiwano Młodzieżową Estradę Nowej Huty. Z wyznań różnych poetów „Jak robić wiersze” — Irena Jun stworzyła widowisko porównując świeżością, humorem i kapitalnymi zderzeniami tekstu z sytuacjami scenicznymi...

Nagroda dla całego zespołu jest wyjazd do Moskwy a reżyser spektaklu — Irena Jun otrzymała nagrodę pieniężną. Jest to kolejny sukces zespołu ZDK HiL, który niewątpliwie zajmuje jedno z czołowych miejsc wśród amatorskich zespołów artystycznych w kraju.



Członkowie zespołu na tle dekoracji pomysłu art. — plastyka J. Trzebiatowskiego

Z okazji 50 rocznicy Rewolucji Październikowej

oraz zespołów: gitarowego z Grębałowa i big-beatowego z klubu osiedlowego „Wersalik”.

WIECZORNICE, SPOTKANIA, PRELEKCJE W listopadzie, we wszystkich placówkach kulturalno-oświatowych na terenie dziel-

Akademia służby zdrowia

Dla uczczenia 50 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej Wydział Zdrowia i Opieki Społecznej DRN zorganizował uroczystą akademię w sali Teatru Ludowego. Przybyli na nią m. in.: I sekretarz KD PZPR Tadeusz Nowicki, przewodniczący KD FJN i przewodniczący Prezydium DRN mgr inż. Stanisław Cichocki...

Po zagajeniu przez kierownika Wydziału Zdrowia Jerzego Dziedzica, referat o liczności wygłosił dyrektor Szpitala Miejskiego Stanisław Wilkoń. Mówił on m. in. o znaczeniu Rewolucji Październikowej, o wielkich przeobrażeniach i osiągnięciach w ciągu ostatnich kilkudziesięciu lat w ZSRR...



Fragm. akademii w Teatrze Ludowym; referat wygłasza dyrektor Szpitala im. Zeromskiego, dr Stanisław Wilkoń. Fot. J. BROZEK

Krótko

W 1968 r. zakłada się przekazanie 109 punktów świetlnych. Planowane nakłady na ten cel wynoszą około 1.240 tys. zł.

13 sklepów MHD Art. Spożywczych w Nowej Hucie posiada barwne neony. W planie jest zainstalowanie jeszcze 2 reklam żarowych w placówkach w os. Bieńczyce Nowe.

W 1969 r. projektuje się rozpoczęcie budowy przychodni obwodowej w Bieńczycach (3.620 m kw.). Termin zakończenia obiektu został ustalony na 1971 rok.

W Salonie TPSP już wkrótce nowa wystawa. Złożą

BIEŃCZYCE OTRZYMAJĄ NOWE GARAŻE

Mieszkańcy Bieńczyce Nowych, posiadacze samochodów czy motocykli z niecierpliwością czekają na budowę garaży w tym rejonie Nowej Huty. Łącznie zaplanowano tu 135 nowych boksów garażowych, w tym 13 na os. Na Lotnisku, 24 w os. Jagiellońskim, 22 — w Wysokim, 22 — w Kalinowym, i 10 w os. Strusia. Dalszych 44 boksów ma być zrealizowanych w os. XX-lecia PRL i os. Kazmierzowski.

Obecnie przystępuje się do realizacji planu, w niektórych osiedlach rozpoczęto już budowę garaży np. Na Lotnisku.

Liczba 135 boksów jest z pewnością duża, mimo to w pełni nie pokrywa zapotrzebowania. Przecież Bieńczyce Nowe mają już około 32,5 tys. ludności i stale rosną nowe bloki mieszkalne. (bg)

nicy, organizowanych jest szereg imprez dla uczczenia 50 rocznicy Rewolucji Październikowej. Spotkania te odbywają się zarówno w osiedlach miejskich, jak i nowohuckich gromadach.

Do obchodów włączył się także Dom Kobiet LK. Z tej okazji zorganizowano konkurs pt. „50 lat ma Kraj Rad”. Jest to konkurs na gazetkę ścienną dla kół Ligii Kobiet. Inną formą uczczenia rocznicy Rewolucji przez tę placówkę jest konkurs czytelnicy w oparciu o książkę A. Tołstoja pt. „Droga przez mękę”. (bg)

szła się produkcja przemysłowa. Wielkie zmiany w Kraju Rad, wpływ tego państwa na inne kraje, udział w wcielaniu w życie idei pokoju i socjalizmu, pomoc, okazywana naszemu krajowi, to najważniejsze zagadnienia poruszone w referacie.

Następnie kierownik Wydziału Zdrowia Prez. DRN poinformował zebranych, iż dla uczczenia 50 rocznicy Rewolucji Październikowej pracownicy Służby Zdrowia podjęli zobowiązania, których wartość sięga 100 tys. zł (w tym Szpital Miejski — 68 tys. zł).

Uroczystość z okazji rocznicy Rewolucji była również okazją do nagrodzenia 155 najbardziej zasłużonych i wyróżniających się w pracy zawodowej i społecznej pracowników służby zdrowia.

Częścią artystyczną akademii — była sztuka teatralna Czechowa pt. „Wiśniowy sad”.

się na nią prace Tadeusza Romanowskiego z Warszawy. Jest ich około 30. Mamy nadzieję, iż ekspozycja spotka się z przychylnym przyjęciem ze strony nowohuckiej publiczności. Można ją będzie zwiedzać do końca bm.

W 1969 r., w ramach Kuratorium Okręgu Szkolnego Krakowskiego planuje się przekazanie do użytku Technikum Gospodarcze w Bieńczycach, szkoły podstawowej nr 161 w Mistrzejowicach, Technikum Elektryczne oraz basen wraz z salą gimnastyczną w budynku szkolnym w os. Kolorowym. Łączna powierzchnia wymienionych obiektów wyniesie blisko 14 tys. m kw.

Z notatnika obserwatora

MŁODOŚĆ MUSI SIĘ WYSZUMIEĆ

Mnożą się skargi mieszkańców naszej dzielnicy na... młodych ludzi, zabawiających się głośnymi rozmowami w sieniach i na podestach niższych pięter. Nierzadko pogawędkom tym towarzyszy picie wina, nieomal oficjalnie. Są to przeważnie młodzieńcy i panienki w wieku szesnastu lat. Napomniani przez przechodzących lokatorów — śmieją się i dalej robią swoje.

Wiemy, że młodzież lubi rozrywki. Ale niech to będą prawdziwe rozrywki, kulturalne spędzenie czasu, nie szkockie niki. I choć młodzi nie mają gdzie spędzać wolnego czasu, na dobrą sprawę — nie jest tak źle. Tylko, że np. w Klubie Międzynarodowej Prasy i Książki, w Klubie TPPR i innych — podobnych

CO W TYGODNIU?

KINA SWIT godz. 15.45, 18.00 i 20.15 od 2 do 4 bm. „Człowiek, którego kocham” prod. radz., doz. od lat 14, od 5 do 7 bm. „Mroźny poranek” prod. radz., doz. od lat 14, od 8 do 10 bm. „Najazd czarnego księcia” prod. radz., doz. od lat 11. SWIT Mała Sala — nieczynna. SWIATOWID od 2 do 5 bm. godz. 16, 18 i 20 „Stajnia na Salwatorze” panoram. film prod. polskiej, doz. od lat 14, od 7 do 12 bm. godz. 16, 18, 20 „Grobowiec Ligeli” prod. ang., doz. od lat 16. SWIATOWID Mała sala od 2 do 5 bm. godz. 15, 17, i 19 „Kronika jednego dnia” prod. radz., doz. od lat 12, od 6 do 9 bm. godz. 15.00, 17.15 i 19.30 „Strzelby Apaczów” prod. USA, doz. od lat 11, od 10 do 13 bm. godz. 15.00, 17.15 i 19.30 „Chudy i inni” prod. polskiej, doz. od lat 16. SFINKS godz. 15.45, 18.00 i 20.15 od 3 bm. do 5 bm. „Śmierć Béli” prod. fran., doz. od lat 16, od 6 do 8 bm. „Trzy kroki po ziemi” prod. pol., doz. od lat 14, od 9 do 12 bm. „Wrak Mary Deare” prod. ang., doz. od lat 14. KOLOROWE nieczynne. BALLADYNA od 4 do 5 bm. godz. 19.00 „Egoistka” prod. radz., doz. od lat 14, od 8 do 9 bm. „Ciemna droga” prod. radz., doz. od lat 14. TEATR LUDOWY Od 4 do 7 bm. godz. 19.15 „Wiśniowy sad”, 8 bm. godz. 19.15 „Bliźniaki z Wenecji”, 9 bm. godz. 11.00 „Zygmuntowski czas”, godz. 19.15 „Wiśniowy sad”, 10 bm. godz. 19.15 „Bliźniaki z Wenecji”. ZDK HiL UL. MAJAKOWSKIEGO 2 4 listopada godz. 18.30 — wieczornica w 50 rocznicę Rewolucji Październikowej dla ZBoWiD. 5 listopada godz. 18.30 — filmy krótkiego metrażu, 6 listopada godz. 18.30 — Wieczorowe Studium Estetyki — wieczór muzyczny pt. „Piotr Czajkowski”. Przewodzi mgr J. Kusiak, 8 listopada godz. 18.30 — wieczornica w 50 rocznicę Rewolucji Październikowej dla rencistów HiL, 10 listopada godz. 18.30 — wieczór poezji Aleksandra Puszkina w wykonaniu Danuty Michałowskiej. OGNISKO MŁODYCH ZMS ZDK HiL OS. MŁODOŚCI 1 7 listopada godz. 18.30 — „Trzynasty apostoł” — spektakl teatralny w wykonaniu T. Małaka i M. Dubrawskiej, oparty na twórczości Włodzimierza Majakowskiego, 8 listopada godz. 17 z cyklu „Wiedza i wiara” odczyt pt. „Świat konkretny czy świat zły”, 9 listopada godz. 18 — „Pięćdziesiąt lat Kraju Rad” — półfinały zgadul - gaduli III Olimpiady Kulturalnej Hotelu Pracowniczych Huty im. Lenina. OGNISKO DZIECIĘCE ZDK HiL OS. NA SKARPIE 64 4 listopada godz. 17 — „Człowiek w Kosmosie” prelekcja mgr Z. Markowskiego, 6 listopada godz. 19 — finały konkursu pt. „Wszystko o ZSRR”, 7 listopada godz. 19.15 — bajki narodów Związku Radzieckiego opowiada Jerzy Jończyk, 8 listopada godz.

17 — „Illa Repin — malarz rosyjski” — prelekcja mgr Maril Zakrzewskiej, 8 listopada godz. 17 — „Jak spojrzeć na piękno” — prelekcja mgr H. Bohdanowicz.

DOM MŁODEGO HUTNIKA OS. STALOWE

7 listopada godz. 18 — „Osiągnięcia filmu radzieckiego”, 2 projekcja filmowa, 8 listopada godz. 18 — uroczysta wieczornica z okazji 50 rocznicy Rewolucji Październikowej; 10 listopada godz. 18.30 — „Obyczaje młodzieży Zachodu” prelekcja mgr H. Bogdanowicz.

PROGRAM TELEWIZJI

OD 4 DO 10 BM.

SOBOTA 16.35 „Szkielko i oko”, 16.55 Wiadomości, 17 Dla mł. widz., 17.50 Spotkanie z przyrodą, 18.15 Wieczorne rozmowy, 18.30 „Oczekiwanie” film fab., 19.30 Dobranoc, 19.30 Koncert, 20.15 Monitor, 20.55 „La Fontaine wiecznie żywy”, 21.25 Teatr: Rozrywki, 22.15 Dziennik, 22.30 Wiadomości sport., 22.40 „Winda na szafot” — film.

NIEDZIELA

10.40 W starym kinie, 11.40 Wiadomości, 11.55 Sprawy sport., 12.50 „Koh, który mówi”, 13.15 Przemiany, 13.45 Sprawy sport., 14.40 „Ula i świat”, 15.05 Koncert, 15.50 PKF, 16.00 Piórkim i węglem, 16.25 Pieśni, 16.40 Teleturniej, 17.40 Rep. film., 17.50 Stulecie wielkiej uczonej, 18.16 Film, 18.35 W oczach pisarzy polskich, 19.20 Dobranoc, 19.30 Dziennik, 20.05 „Przerwany lot” film, 21.30 Niedziela sport.

PONIEDZIAŁEK

16.00 Wiadomości, 16.05 Olimpiada o Polsce, 17.00 Październikowa Akademia Centralna, 19.20 Dobranoc, 19.30 Dziennik, 20.15 Teatr TV „Sztorm”, 21.40 „Eureka”, 22.15 Dziennik.

WTOREK

7.45 Parada wojskowa z Moskwy, 10.00 Program dla kl. I i X, 15.10 Politechnika, 16.20 Wiadomości, 16.30 Sprawozdanie z defilady w Moskwie, 17.15 Program artystyczny z Moskwy, 19.20 Dobranoc, 19.30 Dziennik, 20.05 Wywiad z konsulem ZSRR, 20.25 „Wierność” film radz., 21.45 Dziennik.

ŚRODA

9.20 „Wilczy bilet” film, 10.55 Dla klas VIII, 16.55 Wiadomości, 17.00 Dla dzieci, 17.20 Telekam: 17.30 PKF, 17.40 Wszelchnica, 18.10 „Zart” film, 18.25 Kronika, 18.40 Przegląd muzyczny, 19.20 Dobranoc, 19.30 Dziennik, 20.05 „Wilczy bilet” film, 21.30 „Swiatowid”, 22.00 Dziennik.

CZWARTEK

11.55 Program dla klas V i VIII, 15.45 Politechnika, 16.55 Wiadomości, 17.00 Dla młodych widzów, 18.45 Program muzyczny-baletowy, 19.20 Dobranoc, 19.30 Dziennik, 20.05 „Pod znakiem jakości”, 20.35 Teatr KOBRA, 21.35 Refleksje, 22.05 Dziennik.

PIĄTEK

9.55 Dla szkół, 16.55 Wiadomości, 17.00 Młs z okienka, 17.15 „Raj zwierząt” film, 18.05 Kronika, 18.30 Wszelchnica, 19.00 Wielokropki, 19.20 Dobranoc, 19.30 Dziennik, 20.05 Czwartka zmiana, 20.40 Teatr TV „Starsza siostra”, 22.00 Dziennik.

wych tego kompleksu osiedlowego.

Bolączką natomiast są trudności z dojazdem taksówkami. Albowiem kierowcy nie lubią odleglejších miejsc dzielnicy. Kiedyś były to Wzgórza Krzesławickie, teraz przybyły do tego Bieńczyce Nowe. Jak można obserwować, większość kierowców taksówek niezbyt chętnie odbiera za miejsce postoju punkty wyznaczone na ten cel w Nowej Hucie. Nawet przy placu Centralnym, skąd np. we wczesnych godzinach rannych mają obowiązek wyruszać na codzienne kursy. Jak na to poradzić? Może Wydział Komunikacji DRN wysunie słuszny wniosek w tej sprawie? Bardzo często, w razie awarii tramwajów i przepełnienia autobusu popiesznego, taksówki stają się jedynym środkiem lokomocji. Stąd potrzeba ich sporo w naszej dzielnicy, a postoje powinny być rozmieszczone w większej ilości w ruchliwych punktach nowohuckich osiedli.

NAPRAWĘ UDAGODNIENIE

Wielkim powodzeniem cieszy się linia autobusowa nr 132, biegnąca z osiedli bieńczyckich do Rynku Kleparckiego. W ogóle już łatwiej żyć w nowych osiedlach tamtejszych, skoro i tramwaje zbliżyły się do najruchliwszych centrów mieszkani-

Przed 50 rocznicą Wielkiego Października

Nowa Huta w odświeżonej szacie

Już na wiele dni przed historyczną rocznicą — pięćdziesięcioleciem Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej — nasz kombinat noszący imię wodza rewolucji oraz cała dzielnica

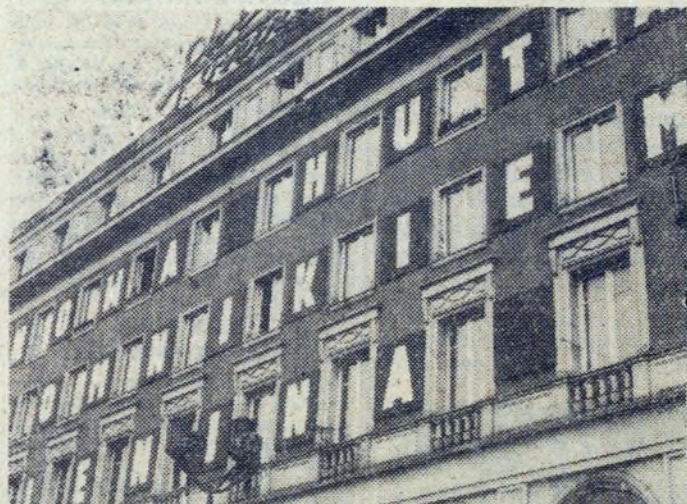
przybrały odświeżony, uroczysty wygląd. Zwracają uwagę pomysłowe dekoracje na frontonach domów, na skwerach i wystawach sklepowych. Równocześnie odbywa się wiele imprez związanych z Wiel-

ką Rocznica. Są to spotkania, wieczornice, występy artystyczne, ciekawe prelekcje o dorobku Kraju Rad itp. Oto kilka zdjęć wykonanych przed zbliżającą się 50 rocznicą Wielkiego Października.



Obok emblematu HIL przy Placu Centralnym — plansza z mapą Polski i wytyczonymi szlakami Rajdu Braterstwa Broni, zorganizowanego w związku z półwieczem Rewolucji Październikowej.

Na gmachu osiedla Centrum B zwraca uwagę ogromny napis wykonany z białych liter: „Nowa Huta pomnikiem Lenina”.



W Klubie TPPR w Nowej Hucie odbyła się jedna z wielu wieczornic październikowych, zorganizowana przez naszą dzielnicową drukarnię. Oto fragment części artystycznej: piosenki radzieckie śpiewa Roma Deniec, akompaniuje Jan Czernkowski. Fot. J. BROŻEK



KSIĄŻKI

„Pierwsze pokolenie marksistów polskich” (wybór pism i materiałów źródłowych z lat 1878 — 1886). — Książka o ludziach, którzy pierwsi w Polsce nazwali się — i przez innych bywali nazywani uczniami Marksa oraz zwolennikami naukowego socjalizmu. Wybór i wstęp Aliny Molskiej. Książka i Wiedza, cena 2 tomów 80 zł.

Palmiro Togliatti — „Problemy międzynarodowego ruchu robotniczego” — Wybór artykułów i przemówień Palmiro Togliattiego na tematy międzynarodowe i międzynarodowego ruchu robotniczego z lat 1956 — 1964. Książka i Wiedza, cena 30 zł.

Feliks Siemankowski — „Trudne dni” (Dziennik aktywisty — PPR 1945 — 1948) — Książka o pierwszych powojennych latach w Poznaniu — o walce o umocnienie władzy ludowej. Wyd. Poznańskie, cena 10 zł.

Andrzej Kaniecki — „Powroty” — Tematem książki są losy ludzi powracających z MON, cena 20 zł.

Satyra w prasie

Grecka junta wojskowa przejęła władzę w kraju przy pomocy imperialistycznych kół NATO, które ukazały już nie po raz pierwszy agresywny charakter tego bloku.



„Nowatorzy” z NATO... („Prawda” — rys. W. Wolkow)

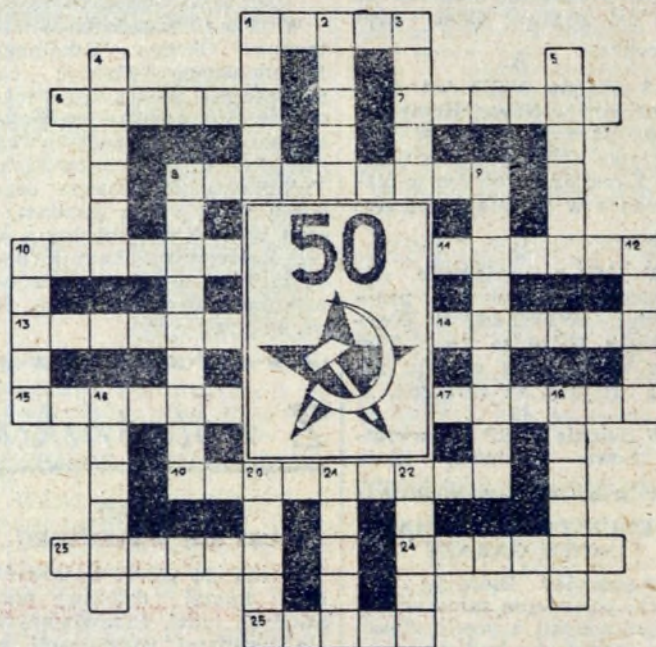
ZAPISY NA NOWY KURS KOŁA PRZEWODNIKÓW ZAKŁADOWYCH PTTK W HIL

Zarząd Koła Przewodników Zakładowych PTTK HIL ogłasza wpisy na kolejny kurs dla kandydatów na przewodników po hucie. Zgłaszający się pracownicy HIL powinni posiadać:

- wyższe lub średnie wykształcenie techniczne,
 - znajomość przynajmniej jednego języka obcego,
 - co najmniej pięcioletni okres pracy w hucie,
 - nienaganną opinię.
- Chodzi przede wszystkim o kandydatów pracujących w ruchu czterobrygadowym, dysponujących większą ilością wolnego czasu.
- Warunkiem przyjęcia na kurs przewodnicki jest zdanie egzaminu wstępnego z zakresu znajomości zakładu oraz z zagadnień społeczno-politycznych.
- Osobiste zgłoszenia przyjmuje Biuro Zarządu Oddziału PTTK w hucie, centrum administracyjne HIL, do dnia 15 listopada. (jd)

ROZRYWKI UMYSŁOWE • ROZRYWKI UMYSŁOWE • ROZRYWKI UMYSŁOWE

K R Z Y Ż Ó W K A M I K R O K R Z Y Ż Ó W K A



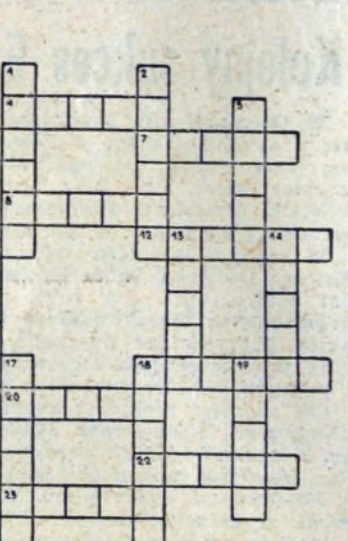
POZIOMO: 1. leśna kuna, 6. ma do czynienia z węglem, koksem lub tytoniem, 7. pozorna śmierć, 8. to już 50 lat, 10. czynno z kloca kład kory, 11. prawo uchwalone przez Sejm, 13. szkatułka na kosztowności, 14. późniejsza pani Kmicicowa, 15. rozrywka, 17. miejsce świętego zwycięstwa Napoleona w 1809 r., 19. rtec + inny metal, 23. kraźownik, który dał hasło do szturm na Pałac Zimowy, 24. mowa wiązana, 25. pierwsze ogólnorosyjskie pismo o programie bolszewickim.

POZIOMO: 1. Sanok, 5. kita, 8. Opatów, 9. lata, 10. pracownik, 12. opos, 14. uremia, 16. ponton, 17. kapo, 20. karabinek, 23. ocet, 25. majdan, 26. alun, 27. apasz.

PIONOWO: 1. miasto z długim mostem przez Wisłę, 2. piękny owad albo lekkoduch, 3. kojarzy się z różą, 4. straszny duch, amator ludzkiej krwi, 5. organ KC KPZR, 8. czapka znikająca z wojska, 9. pleciony sznur na mundurach adiutantów, oficerów, żandarmów, 10. okazywanie, defilada, 12. zapowiedź niebezpieczeństwa, 16. Dionizos, 18. poprawka na kliszy, 20. rodzina słynnych lutników z Cremony, 21. gatunek nietoperza, 22. nie czyta z kartki.

POZIOMO: 4. przenosi góry, 6. siostra nedy, 7. marzenie brydżysty, 8. Kochajmy się, 9. staranie, dbałość, 12. ukochana Afrodyty, 15. wykaz, skorowidz, 18. stopień podoficerski w piechocie, 20. imię autorki powieści „Dziur-dziur”, 21. myśliwski pies z grupy wyzłów długowłosych, 22. należą do niej epos, powieść, nowela, 23. wrażenie, skutek.

PIONOWO: 1. w dawnej Polsce część dochodu z dóbr królewskich przeznaczona na wojsko, 2. szufłada na czcionki, 3. zjawia, 5. Genewskie Jezioro, 10. znany drapieżnik wśród ryb morskich, 11. miasto powiatowe nad Wartą, 13. wszystkie prowadzą do Rzymu, 14. państwo Odysusza, 16. wzór, 17. tajemnica, 18. sakiwka, 19. Krynica dla dzieci.



35. 4. Anna Ożóg — Kraków, Kopernika 48, 5. Adam Duża — N. Huta, Centrum A, blok 1/98.

Bony wysyłamy pocztą.

Rozwiązania prosimy kierować na adres redakcji do dnia 10 bm. Wśród czytelników, którzy nadesłały prawidłowe rozwiązania, redakcja rozlosuje nagrody — bony książkowe.

Rozwiązanie zadań z nr 43

KRZYŻÓWKA

POZIOMO: 1. Sanok, 5. kita, 8. Opatów, 9. lata, 10. pracownik, 12. opos, 14. uremia, 16. ponton, 17. kapo, 20. karabinek, 23. ocet, 25. majdan, 26. alun, 27. apasz.

PIONOWO: 1. miasto z długim mostem przez Wisłę, 2. piękny owad albo lekkoduch, 3. kojarzy się z różą, 4. straszny duch, amator ludzkiej krwi, 5. organ KC KPZR, 8. czapka znikająca z wojska, 9. pleciony sznur na mundurach adiutantów, oficerów, żandarmów, 10. okazywanie, defilada, 12. zapowiedź niebezpieczeń-

BILETY WIZYTOWE

GAJOWY, MILICJANT, TRENER.

BONY KSIĄŻKOWE ZA ROZWIĄZANIE ZADAŃ Z NR 42 WYLOSOWALI:

- 1. Helena Grzywacz — Kraków, Rakowicka 10/8, 2. Karol Mrowiec — N. Huta, Bieńczyce H, bl. 3/40, 3. Albin Roszkowski — Pleszów

„GŁOS NOWEJ HUTY”. Adres redakcji: Huta im. Lenina. Telefon: bezpośredni — 428-99, przez centralę HIL 401-00 401-20, wewn. 48-11 (red. odpowiedzialny), 55-61 (sekretarz red.). Druk: Drukarnia Prasa-wa w Krakowie, ul. Wielopole 1. R-36